

Účast dětí na projektu nových skautských kluboven

Rádi bychom čtenáře Pulsu informovali o současné situaci kolem skautských kluboven. Už dlouhou dobu se snažíme najít nějakou alternativu pro naše staříčké klubovny v Sukově ulici, jelikož už je ona budova ve stavu nevyhovujícím pro naši činnost a lze ji jen s velkými obtížemi opravovat. Nicméně jsme se pustili do projektování samotného až nyní, jelikož konečně víme, kde by měly naše nové klubovny stát a kolik bychom měli mít prostoru.

Protože se snažíme zapojit do projektu pomocí různých her a jiných aktivit i děti, rozdělili jsme samotné projektování na více částí. První část proběhla už na přelomu října a listopadu. Tehdy jsme děti nechali „osahat“ pozemek. Zjistily si, kde je voda, kam svítí slunce, kde jsou stromy a jiné rostliny, a z toho vymyslely, kde budou ležet klubovny a kde hřiště.

architektury ČVUT).

Část druhá, která proběhla v polovině února a která byla určena jen starším členům, měla dva cíle. Za prvé, abychom do projektování jako takového více pronikli a mohli pomoci s konáním části třetí, které se zúčastní i děti a za druhé, abychom ukázali naše představy dvěma architektům-skautům Honzovi (Ing. arch. Jan Márton z projekční kanceláře AB Design Studio, s.r.o.) a Hříbkovi (Ing. arch. Petr Klápště z Fakulty architektury ČVUT).

I přes poněkud menší účast než byla očekávána, jsme si zahráli hry a zhlédli prezentaci na téma „Energie svázané v materiálech“. V rámci těchto aktivit jsme jednoduše zjistili, které stavební materiály jsou energeticky nejnáročnější na výrobu a které naopak nejméně. V následující aktivitě jsme si z různě energeticky úsporných a různě drahých materiálů postavili imaginární byt a snažili jsme se během následujících kol nezkrachovat i přes zvyšující se ceny topiva, splátky bance a ztráty zaměstnání.

Po obědě jsme zhlédli fotky ze stavby, na které byla použita jako nosná konstrukce a izolace sláma. I když jsem dříve slámě, hliněným omítkám a podobným přírodním materiálům moc nevěřil, po tom co jsem tuto sobotu zažil, se mé názory celkem otočily.

Pak jsme zapřemýšleli nad tím, co na nových klubovnách chceme provádět, a sepsali jsme to. Následně jsme ony činnosti sestavili do skupin, podle toho, které se mohou provozovat v jedné místnosti. Nakonec jsme po velmi dlouhé debatě a velkém úsilí navrhli, jak mají být místnosti pospojovány a uspořádány. No každopádně mají Honza s Hříbkem nad čím přemýšlet.

